SENTINELA

ANUL II, Nr. 47
9 Noemvrie 1941

GAZETA OSTĂŞEASCĂ A NAŢIUNII
APARE DUMINICA
Inscrisă la Tribunalul Ilfov S. I. C. sub Nr. 623/1939

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
B-dul Lascăr Catargiu, 31 — Bucureşti
TELEFON: 2.28.27. — 2.08.96.

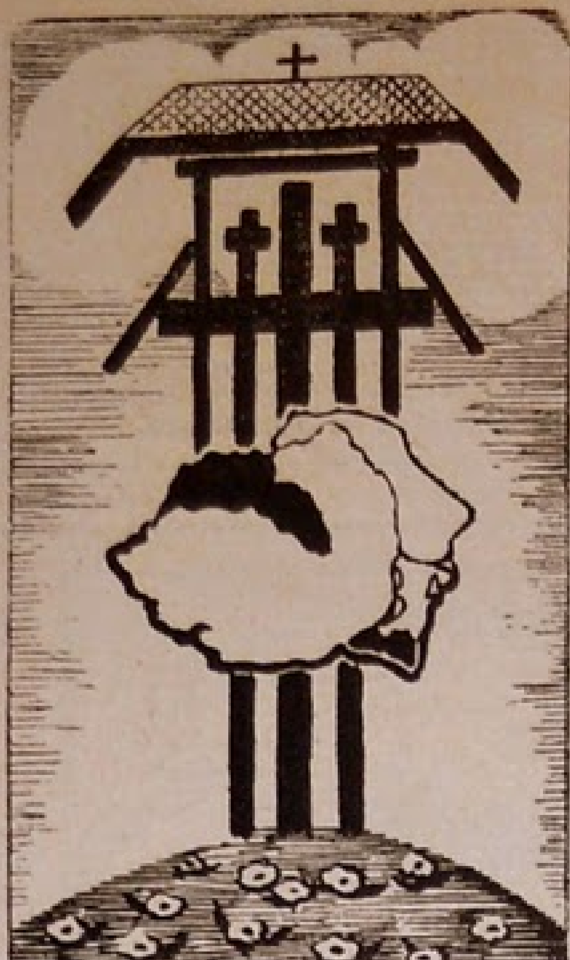

Sub Arcul de Triumf trec oştile române biruitoare!

Vitejii ostaşi care au luptat pentru desrobirea Basarabiei şi Bucovinei defilează astăzi în Capitala ţării, în faţa Suveranului şi a Mareşalului. Ţara întreagă primeşte cu flori oştirile biruitoare, iar pe drapelele regimentelor şi piepturile celor care s'au distins în lupte vor străluci cu mândrie decoraţiile acordate în numele ţării, ca o răsplată binemeritată pentru eroismul arătat în crâncenul război contra bolşevismului.

Bine aţi venit scumpi ostaşi ai desrobirii şi înălţării României! Fala voastră a trecut hotarele şi lumea întreagă vă priveşte cu ochii plini de admiraţie. Un cuvânt de recunoştinţă se cuvine astăzi şi camarazilor germani care au sângerat alăturea de voi pentru a scăpa omenirea de primejdia barbarilor dela răsărit. Trăiască armata română şi bravii ei conducători!

„SENTINELA"

Crezul ostaşului

1. Cred în Regele nostru, în Conducătorul ţării şi în veşnicia Neamului Românesc.

2. Port în suflet icoana României adevărate şi jur să-mi jertfesc vieaţa pentru hotarele ei.

3. Indeplinesc ordinele fără şovăire şi nu mă 'nfricoşează nici primejdia, nici trufia duşmanului.

4. Urăsc de moarte: minciuna, hoţia, trădarea, fiindcă ele înjosesc şi necinstesc pe ostaşi.

5. Iubesc camarazii; ei sunt ca şi mine chezăşia libertăţii ţării, ostaşi bravi în războiu şi lucrători harnici în uzine şi ogoare, în timp de pace.

Aşa să-mi ajute Dumnezeu.

Victoria unui regiment

In noaptea de 8 spre 9 Octomvrie, Regimentul de călăraşi comandat de lt.-col. Cătuneanu primeşte ordin să se deplaseze în direcţia limanului Suhoz. Unitatea porneşte călare până la Nord de Liebenthal, unde descalecă şi intră în dispozitiv de atac, asigurând flancul de Sud al Div. 10. Inamicul ascuns în cazemate deschide foc viu, încercând respingerea călăraşilor.

Intrând în luptă, la început cu un divizion, regimentul atacă şi respinge pe bolşevici, cucerind un km şi jumătate din teren. In cursul după amiezei, inamicul contraatacă de 3 ori divizionul. Comandantul Regimentului ordonă menţinerea pe poziţie şi lupta devine cruntă. Deşi mai puţini ca număr, ostaşii noştri fac minuni de vitejie. Câteva care de luptă bolşevice sunt distruse, iar celelalte fug înspăimântate.

Cad răniţi: locot. Ştefănescu şi sublt. Tănăsescu.

Postul de comandă este bătut de artileria grea bolşevică, dar Regimentul se menţine neclintit pe poziţie. După 48 de ore, ostaşii sunt înlocuiţi de al doilea divizion, comandant de lt.-col. Lăzărescu, care rănit grav îşi dă sfârşitul după câteva zile într'un spital din Cetatea Albă.

In dimineaţa zilei de 16 Octomvrie brigada de cavalerie dobrogeană se găsea pe poziţie pentru urmărirea inamicului, care slăbit se retrăgea mereu. Regimentul primeşte ordin de înaintare şi urmăreşte pe inamic până la mare, ocupând liziera de Sud a Odesei. Intr'un elan de nedescris, Regimentul atinge distanţa de 40 km în câteva ore, şi la ora 14,30 atinge ţărmul mării.

O oră mai târziu, călăraşii ajung la Fontana mică şi la periferia Odesei şi înfig drapelul românesc pe zidurile fortăreţei Odessa.

Bine-aţi venit acasă...

Bine-aţi venit la vetre din aprigele lupte...
In faţa voastră astăzi rămânem fără grai
Vi-s rănile deschise şi flamurile rupte
Arhangheli de lumină ai Regelui Mihai.

Şi val ca val vă duceţi şi iar veniţi ca valul,
Falangă nesfârşită de bravi şi de eroi,
Ce mândru şi ce falnic v'aşteaptă Mareşalul,
Pe calea 'mpodobită cu lauri pentru voi.

Ne-aţi dat o ţară nouă şi-aşa cum vrură sorţii,
Voi ne-aţi spălat obrajii de lacrimi şi ruşine,
Voi aţi deschis de-avalma zăgazurile morţii,
Ne-aţi răzbunat onoarea mânjită de jivine.

Să urce sus pe creste dreptatea românească,
S'o vadă asupriţii, să ne aştepte Moţii,
Şi limbi de foc să 'nalţe şi bucium să vestească:
Al nostru e pământul ce ni-l furară hoţii.

Bine-aţi venit acasă voinici plecaţi în luptă...
Atât amar de vreme aţi colindat pribegi,
Sunteţi parcă mai palizi şi faţa vi-e mai suptă,
Dar v'a rămas credinţa şi sufletele 'ntregi.

Subofiţer TUDOR ERACLE

Jertfa marilor noştri eroi

Imnuri de pomenire smerită şi de îmbietoare slavă, s'au ridicat de ziua Sfântului Dumitru, în toate locaşurile de închinare, pentru scumpii noştri eroi. Neamul întreg. s'a plecat pios în faţa tuturor fiilor lui, ale căror virtuţi ostăşeşti, dovedite prin moarte vitează, au făcut ocolul pământului şi al istoriei, aşezând numele de român, pentru a multa oară, în respectul tuturor popoarelor.

Orfanii şi soţiile văduve au simţit flamura mângâietoare a recunoştinţei ţării, pentru tributul de vieaţă, prin care ne-a fost întregit hotarul şi onoarea.

Din buni-străbuni am ştiut să ne cinstim martirii. In jertfa lor am găsit întotdeauna atestatul drepturilor noastre; la mormântul lor am mers oridecâteori ne-au trebuit puteri şi nădejdi de vieaţă, cu care să risipim norii grei de pe cerul sbuciumatei noastre istorii. Fără să micşorăm cumva însemnătatea jertfii eroilor trecutului, în eroii războiului actual suntem datori să găsim cel mai înalt semn al rostului nostru în vieaţa de mâine a popoarelor.

Martirii trecutului ne-au apărat „sărăcia şi nevoile şi neamul"; ne-au readus hotare încălcate, fixând drepturi geografice care să dureze peste timp şi peste orice cutezătoare dorinţi străine.

Ei au fost eroii mândriei, ai proprietăţii, ai pământului nostru, pentru care s'au bătut, au murit şi au isbutit.

Eroii din războiul acesta nu ne-au redat numai moşia şi reparaţia umilinţii.

Ei au despicat cărare luminoasă în ordinea de viitor a lumii. Pas în pas cu armatele cruciadei pornită de puternica Germanie şi Marele Hitler, ei au sfărâmat ori unde au întâlnit valul de nebunie al bolşevismului, ducând în bărbătească fluturare până pe malurile Mării de Azov drapelul românesc.

Noi îi pomenim azi, îi vom cinsti mâine şi în vecii vecilor, fiindcă sunt ai noştri; sunt morţi care ne înalţă.

Laurii nimbaţi ai recunoştinţei care le încununează sacrificiul, nu sunt purtaţi semeţ ca o laudă şi o împăunare, ci cucernic, aşa cum o cere pioşenia şi conştiinţa unei mari misiuni împlinite. Oricât am ţine noi însă ca ei să rămână numai ai noştri, istoria omenirii îi va revendica şi pentru ea.

Generaţiile viitoare ale tuturor neamurilor vor şti că datoresc salvarea culturii şi a lor, avântului cu care aceşti făuritori de orânduiri noi au frânt năvala urgiei cutropitoare dela răsărit; avântului cu care s'au dăruit morţii, pentru a salva, dela moarte, omenirea.

S.

Se'ntorc armatele viteze

Armata biruitoare care a luptat în Basarabia şi dincolo de Nistru, intră azi în Capitală pe sub cupola Arcului de Triumf. Ţara, de pe fruntea căreia ostaşii acestei viteze armate au şters pata umilinţii şi au aşezat, cu mâini voinice, cununa mândriei, o întâmpină cu ochii umeziţi de lacrimile bucuriei şi cu sufletul înobilat de măreţia jertfei.

Au pornit flăcăii noştri în zorii plumburii ai dimineţii de 22 Iunie să rupă lanţ de robie şi alături de marea armată germană, să taie drum de lumină în întunericul bolşevic care ameninţa să cuprindă vieaţa tuturor neamurilor.

Lupta a fost grea. Avântul le-a fost însă, de neînfrânt. Dela Prut până către depărtata mare de Azov, ei au fâlfâit în ploi şi'n soare drapelul tradiţionalei noastre vitejii. In încleştarea disperată cu un vrăşmaş superior ca număr, superior ca armament, eroismul lor a făcut înconjurul lumii.

După 4 luni de lupte, această armată se întoarce acasă încărcată de laurii victoriei. Odată cu marşul biruitor, ea ne aduce dela fraţii eliberaţi veste de plină mulţumire şi recunoştinţă, iar de-acolo din depărtările Rusiei, mărturie de câtă nebunie păştea soarta neamurilor. dacă nu pornea la timp cruciada împotriva bolşevismului.

Neamul întreg, scumpi ostaşi, vă strigă cu glasul înecat de emoţia celor mai măreţe clipe ale lui, „Bine-aţi venit". De dragul vostru şi-al vitejiei voastre aleargă din plaiu în plaiu şi din codru'n codru svon de mare destin şi dreptate viitoare.

La intrarea voastră pe sub Arcul de Triumf, pe unde au trecut armatele făuritoare ale României-Mari, gândul ne aleargă cu iuţeală de fulger la toţi fraţii noştri desrobiţi şi nedesrobiţi încă.

La intrarea voastră pe sub Arcul de Triumf, Coroana Regală străluceşte mai puternic peste istorie şi aşteaptă împlinirea tuturor drepturilor noastre. In această zi de înălţătoare sărbătoare, neamul, umilit până ieri, adaugă la lanţul sbuciumatei lui vieţi, mărgăritarele scumpe ale virtuţilor voastre de pe câmpul de bătaie.

Orfanii şi văduvele celor ce-au căzut din rândurile voastre, vă aştern covor sufletele lor întristate de ceea ce-au pierdut, dar mângâiate de cât a câştigat onoarea ţării şi demnitatea naţională; iar Comandantul vostru de căpetenie, care stând minut de minut în mijlocul luptei, v'a dus la biruinţă şi care azi trăieşte poate una din cele mai mari zile ale vieţii lui, închinate neamului, încrustează cu mână de mucenic pe răbojul istoriei româneşti un semn: semnul rostului nostru mare în orânduirea de viitor a lumii. De pe creastă de destin, el v'a strigat la 22 Iunie: „Ostaşi, vă ordon să treceţi Prutul".

Mândru de câte biruinţe i-aţi adus, mândru de faima marilor voastre virtuţi de arme, El vă strigă azi: Ostaşi, un drept a fost împlinit; celelalte vor urma".

Cap. T. R. MATEI MARIN

S'au frânt zăgăzuirile Satanei

Inchinare eroilor biruitori

Cântaţi Români!... E zi de biruinţă.
S'au frânt zăgăzuirile Satanei. —
Şi crucea purtătoare de credinţă,
Se'nalţă'n pravoslavnice litanii.

In foc şi fum — cuibarul de urgie,
Işi nărue urlând catapeteasma —
Şi râd desferecate din robie,
Răzoarele — primind din slăvi aghiasma.

Din mal de Prut — în vale de-adâncă [mare,
Şoimanii lui Mihai, cu semeţie,
In slove de oţel strălucitoare,
Au scris povestea lor de vitejie.

Aidoma vifornişei cumplite, —
Potrivă-le nimic n'a stat la iureş —
Şi-au doborît luptând — pe chinate —
Şi'n râsul chimilitului lor gureş.

De-au mas pe căi... şi mulţi au fost la [număr, —
Flăcăi voinici din cetele bogate...
De sus din cer, stând umăr lângă umăr.
Privesc zâmbind cu suflete 'mpăcate,

Privirea lor e'n razele de soare —
Ce scaldă 'n scinteiere tricolorul, —
Iar sufletul — în unda de izvoare —
Şi 'n roua care picură ogorul.

Cântaţi Români!... E zi de biruinţă.
S'au frânt zăgăzuirile Satanei,
Din Nistru la Odessa — o credinţă —
Şi-un glas înalţă cerului litanii.

Cântaţi Români!... E zi de sărbătoare.
O doină între fraţi să se 'ntregească, —
Slăvind în ghiers pe 'ntinderi de hotare,
Coroana şi Opinca Românească.

Cpt. rez. CONSTANTIN ORENDI

M. S. Regele Mihai I

D. Mareşal Ion Antonescu

De ziua Regelui slăvit...

Slăvitul nostru Suveran îşi serbează ziua numelui. Prin înalta ei semnificaţie, prin darul dumnezeesc coborît deasupra frunţilor şi inimilor noastre, împlinirea aceasta întrece cu mult linia obişnuit festivă a altor sărbătoriri. Trăim în clipa de faţă un miracol. O răspântie epocală din care drumurile Regelui iubit merg spre izvorul acela de lumină ideală. Nimic şi nimeni nu ni le va mai întoarce către întunecatele neguri de ieri...

Dacă sărbătorirea numelui Regelui cade în aceeaşi zi cu intrarea, ca în legendă, a eroilor întorşi din luminoasa biruinţă românească, faptul nu-i întru totul întâmplător. Dumnezeu L-a binecuvântat, ne-a binecuvântat pe noi toţi laolaltă, ca în primul an de domnie, coroana regească să fie înălţată din jertfele câmpurilor de luptă, creind astfel cea mai strălucită şi mai autentică pagină de istorie a unui popor.

S'a spus, din totdeauna, că imnul eroilor neînvinşi este cel mai frumos cântec. Il ascultăm astăzi îngenunchiaţi, cu sufletele încălzite de bucuria visului împlinit, şi în ochi cu lacrimile recunoştinţei. Este, neapărat, cel mai umil dar pe care-l putem face eroilor, căci la chemarea Regelui, ei au înţeles că nimic nu-i de precupeţit. Totul e de închinat Suveranului şi Ţării. Suveranului iubit, pe care-L glorificăm astăzi, odată cu eroii împărăteştilor destine româneşti ale Mării Negre.

Sergent t. r.
GEORGE DORUL DUMITRESCU

Măria Ta!...

Măria Ta, suntem deprinşi cu plugul
Cu el umplem hambarele cu grâne,
Dar n'am lăsat ogoarele străbune
Să dea nelegiuiţilor belşugul.

N'am fi putut, Măria Ta, în larma
De svârcoliri ce le îndură fraţii,
Când clocoteau Moldova şi Carpaţii,
Să nu pornim cu tunul şi cu arma.

Măria Ta, credinţa noastră sfântă
Şi dragostea de Tron şi de Moşie
Ne-aruncă 'n hora luptei—vijelie,
Spre marea biruinţei ne avântă.

Măria Ta, de ziua asta mare
Ţi-aducem daruri grele, Majestate:
Pământ străbun şi tunuri capturate
Şi holdele de aur din ogoare.

Pământ străbun, trezeşte-ţi buciumaşii
Să sune 'mpărătească sărbătoare...
S'au înălţat stindardele spre soare
Şi s'au întors biruitori ostaşii.

Măria Ta, ni-i mare bucuria
Şi gata stăm ca să pornim ca vântul
Să cucerim şi cerul şi pământul.
Măria Ta... trăiască România.

Plot. adm. GH. NEGURIŢĂ

Decretul pentru plebiscit

Art. 1. — **Naţiunea Română este chemată în Adunare Obştească Plebiscitară, Duminică 9 Noemvrie 1941, pentru a-şi exprima aprobarea sau desaprobarea asupra guvernării desrobitoare a Mareşalului Antonescu dela 6 Septemvrie 1940 şi să exprime încrederea ca Mareşalul Antonescu să procedeze la reforma naţională a Statului şi la apărarea drepturilor Neamului.**

Art. 2. — **Acolo unde votul nu se va putea aduna în ziua de 9 Noemvrie, va continua în zilele următoare, comunicarea rezultatului fiecărei circumscripţii judeţene plebiscitare trebuind să fie făcută până la 12 Noemvrie a. c. inclusiv.**

Art. 3. — **Toţi cetăţenii români de orice profesiune, care au împlinit 21 ani, sunt obligaţi să ia parte la vot.**

Evreii sunt excluşi.

Art. 4. — **Votul se va exprima prin DA sau NU.**

Art. 5. — **Adunarea Obştească Plebiscitară va fi împărţită în atâtea circumscripţii câte judeţe şi municipii sunt.**

Exprimarea votului va fi organizată de Comisii judeţene şi Municipale, care se vor alcătui după cum urmează:

Prim-Preşedintele instanţei locale de cel mai înalt grad (Curte de Apel sau Tribunal), ca preşedinte;

Rectorul Universităţii sau cel mai vechi director al şcolii de gradul cel mai înalt din localitate;

Un reprezentant al circumscripţiei, ales de preferinţă dintre ofiţerii, foşti combatanţi, invalizi sau decoraţi de războiu.

Preşedintele Comisiunii Judeţene sau Municipale va organiza votul pe secţii de votare în comunele care compun judeţul şi circumscripţiile poliţieneşti în care este împărţit oraşul.

Art. 6. — **Pentru centralizarea rezultatului plebiscitului şi proclamarea rezultatului pe întreaga Ţară, se instituie Comisia Centrală a Adunării Obşteşti.**

Această Comisie va funcţiona la Ministerul de Justiţie şi se va compune din:

Primul-Preşedinte al Inaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie, ca Preşedinte;

Preşedintele Academiei Române;

Un preşedinte al Inaltei Curţi de Casaţie, desemnat de Ministrul Justiţiei;

Primul-Preşedinte al Consiliului Legislativ;

Rectorul Universităţii din Bucureşti;

Secretar al Comisiunii este Directorul Afacerilor Judiciare din Ministerul Justiţiei.

Art. 7. — **Nicio manifestare prin adunări, discursuri sau alte acte pentru a exprima aprobarea sau dezaprobarea, propaganda pentru sau contra, nu este permisă.**

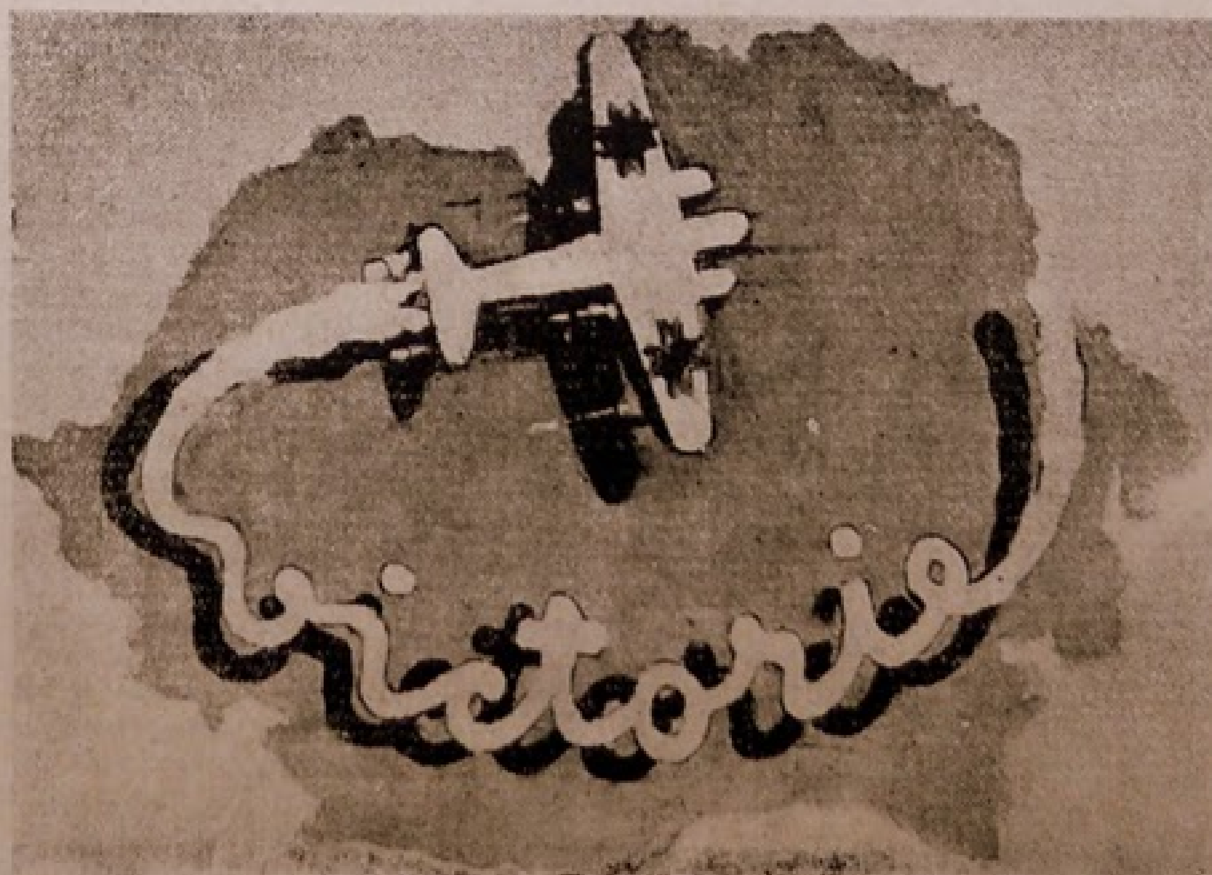
Nerespectarea acestei dispoziţii se pedepseşte cu cinci ani temniţă grea.

Constatarea infracţiunii se va face de orice organ învestit cu paza ordinei şi se va judeca de instanţele ordinare după procedura flagrantelor delicte.

Art. 8. — **D-nii Miniştri Secretari de Stat la Departamentul Justiţiei, Internelor şi Apărării Naţionale sunt însărcinaţi cu executarea prezentului Decret şi desăvârşirea operaţiilor acestui Plebiscit.**

Dat în Bucureşti, la 5 Noemvrie 1941.

ANTONESCU
Mareşal al României şi Conducătorul Statului

S'a luat contact cu inamicul

GLORIFICAREA ARMATEI ROMÂNE

Ostași,

Când urcați pe culmile gloriei, în marșul vostru victorios pe câmpiile aspre ale Răsăritului, firesc e pentru voi să nu mai aveți răgaz să vă uitați înapoi, spre a vedea milioanele de ochi care urmăresc îndârjirea cu care vă împliniți visul de întregire al neamului.

Dar nu puteți să nu simțiți razele calde cu care vă însoțesc, clipă cu clipă, privirile recunoscătoare ale celor rămași acasă, fie pentru a continua rostul muncii de care mersul treburilor țării are nevoie mai mult ca oricând, fie pentru a vă întreține ordinea gospodăriilor și a vă păstra căminul.

Tot sufletul țării, dela al copiilor până la al bătrânilor, il veți găsi strâns în căldura acestor priviri recunoscătoare. Fiindcă faptele voastre de neasemuită vitejie sunt pilde care rămân ca sământă roditoare în inima tineretului de azi, a tineretului care e nădejdea de mâine a neamului. Sământa aceasta a căzut pe pământ bun, fiindcă nimic nu e mai prielnic, decât sufletul celor tineri, atunci când li se răscolește simțirea prin marile pilde de jertfă închinate pe altarul patriei. Această sământă a și început să incolțească în numeroasele cuvinte pe care vi le trimit cei tineri, iar noi vi le spunem din partea lor. Dintre acestea vă vom citi azi câteva rânduri ale elevei Cătălina R. Demetrescu din clasa VI A a „Școalei Centrale“ de fete din București.

Ascultați, iubiți ostași; e inima celei mai tinere românce care vă vorbește: „Mamele voastre, noi, copiii voștri, frații și surorile, toți vă urmărim printre lacrimi, vă vedem aievea în vis, tresărim cu mândrie la vestea vreunei victorii și ne închinăm cu resemnare în fața sorții, când unul din voi își dă vieața pentru patrie... Noi, tineretul de azi, generația de mâine, căreia i-ați asigurat un viitor fără griji... noi, elevele, care trăim acum minunatele clipe ale vieții școlare, învățăm să prețuim jertfa voastră și să ne iubim cum se cuvine, țara, neamul, Regele și pe bravul nostru Mareșal. In inimă ne palpită nădejdea în viitorul ce ne-ați pregătit. Incercăm să strecurăm o rază slabă de alinare în sufletul răniților noștri, care rabdă cu bărbăție durerea clipelor prin care trec. Vom căuta să fim la înălțimea jertfei voastre, să vă cinstim memoria și să ne amintim pururea că pe această jertfă se întemeiază siguranța clipelor de mâine. Apoi, când peste holdele țării noastre dragi va flutura din nou steagul păcii, când soarele va lumina din nou România în hotarele ei firești, atunci când vă veți întoarce la căminurile voastre, nu va trece o singură clipă în care să nu răsară ființa voastră printre noi, în care să nu ne gândim la bravii dispăruți, în urma cărora s'a ridicat măreț un neam, prin meritele lui de totdeauna“.

Eleva Cătălina R. Demetrescu

Iată, iubiți și viteji ostași, ce simțăminte calde vă trimite glasul fraged al unei eleve și care nu e decât unul din milioanele de glasuri ale națiunii recunoscătoare.

Fiți mândri de pilda plină de înțeles și rodnică în fapte pe care ați semănat-o pentru totdeauna în inima țării.

Sublt. rez. **MIRCEA ȘTEFĂNESCU**

Recunoștința bolșevicului

La dealul Țarinei, sergentul Voica Vasile din compania 4-a a unui Regiment de Infanterie, pornește de dimineață în fruntea grupei de mitraliere să susțină plutonul de pușcași, comandat de sublocotenentul de rezervă Grigorescu Traian. Un salt peste calea ferată și ostașii noștri trec primele rânduri ale inamicului. Așa că, dela creasta Singurenilor, și peste apa Răutului și până în dealul Țarinei, rezistența bolșevică este sdrobită. Din șanțuri răsar capetele înfricoșate ale celor ce n'au reușit să fugă. Dintr'un adăpost apropiat ridică brațul însângerat un ofițer roșu și cere îndurare învingătorului. Ofițerul român îl ajută, îi pansează rana și pleacă mai departe. Dar fiara roșie nu cunoaște omenia. Trage fulgerător cu pistolul mitralieră vrând să răpună pe ofițerul nostru. Sergentul Vasile Voica este însă și acum la datorie. Văzând că nu mai are niciun glonț în armă sare săgeată vie drept în pieptul nelegiuitului și-l culcă la pământ chiar cu arma pe care o ridicase, nerecunoscător.

Armata română în lupta contra bolșevismului

In campania dela răsărit armatele române s'au acoperit de glorie, prin fapte de arme care vor rămânea în vecii-vecilor de pomină. Noi românii am fost cei dintâi aliați ai Germaniei în această uriașă și Sfântă luptă. La 22 Iunie 1941, armata română a deschis focul pe Prut, deodată cu trupele germane, care treceau frontierele Uniunii Sovietice la Lemberg, la Minsk și în Lituania. Finlanda a intrat mai târziu pe frontul de Nord, urmată de corpurile expediționare ale italienilor și slovacilor și apoi de formațiunile de voluntari din toate țările Europei.

Meritul acestei alianțe, din primul ceas al războiului împotriva bolșevismului, cumpănește greu în balanța dreptății ce va să vină. Armata română a alcătuit flancul drept al puternicilor forțe germane și i s'a făcut cinstea deosebită de a fi pusă sub comanda de căpetenie a Generalului Ion Antonescu, care și-a cucerit bastonul de Mareșal al României, ducând-o la biruințele de pe Nistru și de pe Bug, cu o destoinicie care a stârnit admirația lumei întregi și cu tare voință românească ce ne umple pe noi de mândrie. Având în față, dincolo de Prut, pe pământul scump al Basarabiei și al Bucovinei, încălcate cu un an mai înainte, puternice forțe militare bolșevice, acțiunea noastră în acest sector a fost deosebit de grea. Comandamentul bolșevic a adus și a masat în Basarabia numeroase trupe de elită, bine instruite și înzestrate cu uneltele de războiu cele mai moderne, cu gândul viclean ca să le arunce pe acestea mai întâi în România și să deschidă drum puhoiului spre Iugoslavia și Bulgaria, unde trebuiau să cadă în spatele armatelor germane. Această socoteală a fost stricată de rapida lichidare de către germani și italieni a Iugoslaviei și a rezistenței grecești.

La 2 Iulie, comandantul de căpetenie al trupelor germane și române dela flancul drept a ordonat începerea ofensivei în Bucovina și în Basarabia de Nord. Cu un avânt nemaipomenit, bravii noștri ostași s'au aruncat în luptă, năprasnic, stabilesc și lărgesc capetele de pod pe Prutul mijlociu și în 3 zile ocupă Cernăuții, iar la 6 Iulie Bucovina încălcată e smulsă din ghiarele bolșevicilor, care sunt aruncați peste Nistru. In Basarabia, după 6 zile, trupele noastre înaintau voinic spre Bălți și spre Nistru în dreptul Moghilăului, adâncesc capetele de pod dela Coștiuleni și Albița și rezistă disperatelor atacuri bolșevice de a ne împinge îndărăt peste Prut la Fălciu. In luptele dela Fântâna Albă, Volcineț, Sinăuți, Storojineț, Herța, Costești pe Prut, Viișoara, Sărata, Fundeni, Bălți, Obilești, Călmățui, Cioara cota 200, Toceni, Epureni, Porumbești, Țiganca, Gheltosu, s'au dat, dela 2 Iulie la 7 Iulie 1941, lupte înverșunate, în care bravura fără seamăn a ostașilor noștri, zelul și priceperea ofițerilor comandanți de mici și mari unități au răzbit apriga rezistență a dușmanului.

Dela 8 la 17 Iulie, ofensiva noastră nu mai cunoaște obstacol în calea ei. Masivul Corneștilor, cheia strategică a Basarabiei, este cucerit prin sdrobirea sistemului de fortificații moderne ridicate aici de bolșevici, iar la 16 Iulie Chișinăul este eliberat de către trupele noastre blindate. Dela 12 Iulie suntem pe Nistru la Nord și împingem puternic spre Sud, unde bolșevicii mai nădăjduesc să se mențină. Armata română s'a încununat de glorioase fapte de arme în luptele dela Petreni cota 200, Florești, Călărași, Bucovăț, Orheiu, Vărzărești, Lăpușna, Câmpineni, Mingir, Hâncești, în această fază hotărîtoare pentru eliberarea deplină a Basarabiei.

Dela 17 la 24 Iulie, trupele române și germane de sub comanda Mareșalului Antonescu forțează Nistrul la Est și Vest de Moghilău, în regiunea Iampol, pătrunzând în Transnistria de Nord, unde frații noștri din numeroase sate românești eliberate ne primesc cu lacrimi de bucurie. In Basarabia de mijloc se continuă urmărirea inamicului și aruncarea lui peste Nistru, iar în Sud se începe operația de curățire de trupele bolșevice intrate în debandadă. Trupele române trec Prutul inferior la Văleni și Cahul și Dunărea la Cartal, Chilia Nouă și Vâlcov. S'au dat lupte la Biernazevska, Coslova, Larowka, Niemija, Moghilău, Grigorovka, Mironovka, Soroca, Cahul, Giugulești, Lascăr Catargiu și Chilia, unde încăodată s'a dovedit bravura și superioritatea combativă a soldatului român.

In sfârșit, între 25 Iulie și 11 August, Basarabia a fost complet eliberată și războiul se continuă dincolo de vechiul hotar al Nistrului, care este forțat în regiunea Rascov-Doboșari-Grigoriopol și trupele noastre înaintează vijelios pe urmele inamicului, care fuge îngrozit spre Est și Sud-Est. In Transnistria de Nord, trupele noastre ocupă Balta și Ananiev, aruncând pe bolșevici dincolo de Bug. Am făcut legătura cu armatele germane, care înaintau din sectorul central al frontului și am dat lupte victorioase, încheiate cu mari pierderi pentru bolșevici, la Răscăuți, Marienfeld, Sud-Kurudere, Mărcăuți, Doboșari, Pogrebi, Colina Glükstahl, Vasilievka, Szybka, Nord-Malakovska, Antonovka, Velisarjevka, Poniatovka, Colina, Katarzy, Troickoje, Jasska.

In timp ce armata treia română, sub comanda viteazului general Petre Dumitrescu, înaintează dincolo de Bug spre Nipru, spre a se încununa de glorie în uriașa bătălie dela Marea de Azov, unde au fost distruse ultimele rămășițe de oaste ordonată ale mareșalului bolșevic Budienny, armata a patra română rămâne singură cu misiunea de a asedia Odesa, puternic fortificată de bolșevici. Timp de două luni, eroismul românesc a făcut minuni în fața formidabilelor întăriri și cazemate zidite de bolșevici în jurul Odesei. Toată această risipă de material și de oameni, pe care bolșevicii au făcut-o spre a se menține în acest punct al Mării Negre, a fost zadarnică în raport cu situația generală a frontului de luptă și cu hotărîrea noastră românească de a sparge cuibarul de infecție dela Odesa. Biruința a fost deplină și trupele armatei a patra române de sub comanda generalului Iosif Iacobici au înscris aici pagini de vrednicie ostășească ce vor rămâne nepieritoare.

La Marea de Azov și la Odesa, armatele române s'au distins în acțiuni militare, în care au pus în valoare mijloacele proprii de comandament și de execuție ale spiritului militar român. De aceea, participarea noastră la războiul Sfânt împotriva bolșevismului este de două ori prețioasă: prin alăturarea noastră cu tot sufletul, la 22 Iunie, la acțiunea germană de curățire a Europei de bolșevism și este prețioasă prin atâtea glorioase fapte de arme săvârșite în prima linie de luptă.

D. I. CUCU

S'adună moldovenii...

Valurile mării se rostogolesc năprasnice spre coastă și plesnesc stânca malului cu atâta putere de parcă ar vrea s'o miște din loc. Ele se fărâmițează însă neputincioase în spumă albă și udă doar stânca și pajiștea de mușchiu mohorât, presărat ici-colo pe muchea de cremene dela capătul pământului.

De mult este moș Nicanor acolo la capătul pământului. I se pare că de când s'a pomenit om între oameni, n'a cunoscut alt colț de țară decât numai linia aceasta dintre pământ și apă, malul mării. Și totuși, nu-i zi lăsată de Dumnezeu să nu vadă ca prin vis, departe la 12.000 de km., în Basarabia, satul lui, Brânzenii din județul Bălți.

De când și-a făcut slujba ostășească, acum 50 de ani, în fortificațiile cetății Vladivostocului, ca artilerist dibaciu și sprinten, n'a mai văzut Basarabia. Abia târziu a înțeles de ce l'a colonizat Impărăția rusească chiar lângă Vladivostoc, când în Basarabia avea destul pământ, să fi trăit rânduri întregi de vieți, cu toate neamurile care au fost și vor mai fi. I s'a spus însă că trebue să apere Impărăția împotriva dușmanilor din răsărit. Dar brațele lui și a atâtor flăcăi din Basarabia erau prea slabe să apere țara muscălească împotriva dârjilor Japonezi așa de apropiați de partea aceia a Rusiei. Și atunci, de ce sila aceasta, să stea totuși acolo?

Acum, după 50 de ani, moș Nicanor, știe că și el și toți ai lui din satul Zâmbreni de lângă Vladivostoc, ca și moldovenii din Iohănești, din Bogătărca și din celelalte sate moldovenești, trebuiau să se facă ruși. Trebuiau să-și uite graiul părinților și locurile unde au văzut întâia dată lumina soarelui, unde și-au făcut pentru întâia dată semnul crucii și unde-i legănase în murmur de cântec duios mama, — întotdeauna împovărată cu o întreagă casă de copii, dați rând pe rând zestre țării muscalului.

Și cum stă așa dus pe gânduri, cu privirea pierdută în largul mării, își revede iarăși satul din Basarabia, cu ulița largă, cu casele rare ca niște mușuroaie de furnici și morile de vânt la capătul dinspre răsărit. Ochii i se umezesc ca și cum ar fi rămas, dintre cei mulți ai lui, numai singur pe lume. Acolo lângă marea japoneză sunt câteva mii de moldoveni, în satele lor moldovenești, și totuși sunt așa de singuri!

Cum lovesc valurile mării stânca de cremene a malului, așa i-a lovit și pe ei urgia muscălească. Dar întocmai cum valurile mării n'au sdrobit stânca malului, nici urgia muscălească nu le-a înecat graiul părinților și n'a pustiit din sufletele lor nădejdea revederii Basarabiei. Tineri și bătrâni, femei și copii, de când s'au pomenit duși de stăpânirea rusească la celălalt capăt al țării, nu trăesc numai pentru ei, ci și pentru Basarabia, pentru acest pământ al făgăduinții lor strămoșești.

Moș Nicanor ori de câte ori poate, vine la malul mării. Nu vine că i-ar fi dragă nemărginirea oceanului. Și nici nu vine ca un îndrăgostit să pescuiască pe fundul mării prețioase și strălucitoare mărgăritare pentru podoaba unei ființe dragi. I se pare lui că la malul mării e mai aproape de casă, mai aproape de Basarabia. Pământul e pământ, își zice moș Nicanor, cum e și stânca stâncă și stă pe loc nemișcat, cum l'a lăsat Dumnezeu. Dar apa, deși e una singură în lung și'n lat, o împing în adâncuri râurile mari, o ridică furtunile și o frământă valurile zi și noapte, fără încetare.

Acolo în adâncurile mării s'a amestecat și apa Nistrului și apa Prutului și apa depe văile Răutului. Poate, stropi din pârâul ce udă hotarul Brânzenilor s'au rătăcit și ei până departe, la capătul celălalt al Rusiei, lângă țara Japonezului. De aceia vine moș Nicanor la malul mării, de aceia îi e dragă nemărginirea oceanului. Vede într'însul chipul Basarabiei, strejuit de apa Prutului și a Nistrului. Vapoarele ce-și leagănă trupurile de oțel pe oglinda apei, crede moș Nicanor, ar putea să-i spuie multe, dacă ar avea glas, despre gurile Dunării și despre apa Nistrului. De aceia cei patru flăcăi ai moșului sunt marinari din dorința bătrânului lor tată, cu poruncă și sfat să rămână în Basarabia, dacă vaporul îi va atinge vreodată coasta și să se piardă cât mai adânc în inima românismului.

El, moș Nicanor, și-a trăit traiul și nici nu mai poate fi de folos neamului moldovenesc cu vreo faptă de viteaz, ca să se încumete acum la bătrânețe să se întoarcă pe pământul strămoșesc. Apoi, baba Ilina s'a dus de mult pe lumea cealaltă. A trebuit să simtă toată durerea depărtării, să-l cheme amintirile copilăriei, mormintele strămoșilor și dorul tainic de pământ românesc, pentruca să-și dea seama cât de străin e între străini și cât de român trebue să fie.

De aceea, iată-l totuși vătaf, ca în tinerețe. Șapte sate, șapte sate moldovenești de lângă marea japoneză îi dau ascultare.

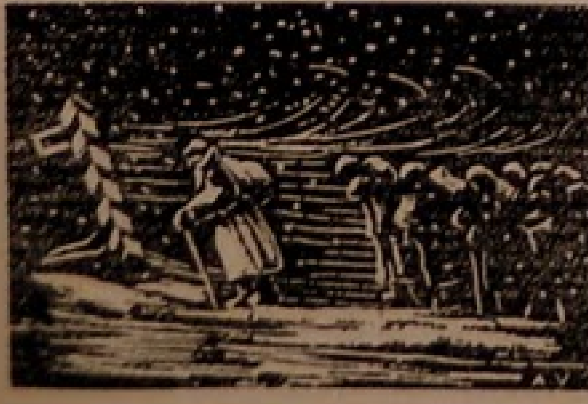
Oricărei ființe i-a hărăzit Dumnezeu un rost și un loc pe lume și locul moldoveanului nu poate fi aici la capătul Siberiei, își zice moș Nicanor, ci numai pe pământul strămoșesc al românilor. Numai pe acela sunt datori să-l apere, numai neamului lor sunt datori să-i slujească.

Bătrânii să rămână pe loc, poruncește Nicanor, să nu încurce drumul tinerilor! Cei tineri, înapoi în Basarabia, în țara străbună, pe ori unde și pe orice cale.

Moș Nicanor nu-și poate stăpâni dorul și dragostea de țara lui. Oricât de lung ar fi drumul Siberiei, îl va face acum înapoi spre casă cu bărbăție și cu avânt tineresc. Va mai suferi poate umilință și nedreptate, dar suferința va fi mai ușoară, când la capătul ei strălucește ziua cea mare a mântuirii neamului românesc. Cel puțin va putea spune tutor că de acolo, din depărtare, țara românilor nu se vede ca orice țară. Se vede numai ca o bucată de pământ cu marginile sfâșiate și însângerate. Până când rănile se vor întregi și se vor vindeca și până când din depărtări se vor ridica nădejdi și strigăte de ajutor dela frați către frați, nația românească trebuie să fie o nație de ostași, gata de luptă în fiecare clipă.

Pe drumurile nesfârșite ale Siberiei, moș Nicanor e în fruntea convoiului, vesel și mândru ca un Impărat ce-și duce oastea la biruință.

Locot. rez. BUFNEA ELIE

Pândarii...

Fapte depe front

A luptat rănit

Comandând o companie dintr'un regiment de gardă din batalionul maiorului Moloiu, — un mare erou al acestui războiu, — căpitanul Ionescu Anton trece Prutul la Fălciu, în noaptea de 21 Iunie, prin viforul de gloanțe al mitralierelor bolșevice ascunse în casele din satul Cania. Ocupă capul de pod și asigură trecerea întregului batalion comandat de maiorul Moloiu. Respinge prima încercare de contra atac a rușilor și reușește atacul înaintând până pe muchia dealului Cania. Căpitanul era tot timpul în fruntea unității pe care o comanda. Aci pe dealul cucerit, schijele unei încărcături de „Brandt'' îl rănesc într'un picior și spate. Işi îngrijește rănile cum poate și merge mai departe două zile și două nopți. Durerea îi sleiește puterile dar nu primește să fie dus la spital.

In ziua de 7 Iulie cade vitejește maiorul Moloiu. Inţelege că trebue să ia comanda batalionului și nu stă nici o clipă la îndoială. Suportând eroic suferințele pricinuite de răni, își duce soldații dintr'o biruință în alta, până la malul Nistrului, pe care îl trece la Cojarlâc, înfruntând o bine organizată rezistență a rușilor. In aceste lupte a fost îngropat sub pământul aruncat de explozia unei ghiulele de calibru mare. Nimic nu-l poate face, însă, ca să nu continue lupta. Comandantul diviziei din care făcea parte l-a propus pentru decorarea cu ordinul „Mihai Viteazul'' și „Crucea de Fier''.

I se încredințează, apoi, comanda companiei de armament greu a unității și înaintează până în marginea satului Dalnic, unde a fost răpus de un glonte vrăjmaș. Camarazii i-au respectat ultima dorință și au îngrijit ca trupul căpitanului erou să fie adus și îngropat la București.

Fapta unui ofițer de artilerie

In timpul luptelor dela Cojarlâc, pe lângă regimentul de infanterie se aflau ca informatori înaintați sublocotenenții Finichi Alexandru și Florescu Victor. Misiunea lor era să urmărească din primele linii ale infanteriei mișcările inamicului și să dirijeze focul artileriei noastre. Natura terenului obligă pe cei doi ofițeri să rămână tot timpul în picioare.

Cu un curaj și cu o abnegație impresionantă ei stau neclintiți în ploaia de gloanțe, dirijând focul ce trebuia să bareze înaintarea bolșevicilor.

Un proiectil inamic rupe liniile telefonice lăsând în funcțiune numai pe sublocotenentul Finichi. Deși inamicul reușise să se apropie, sublocotenentul Finichi continua să rămână în picioare pe poziție și să conducă focul tuturor bateriilor care iroseşte contraatacul bolșevic. Ultimul lor efort este spulberat. Era ziua de 21 August. Chiar în seara acestei zile, sub presiunea puternică a regimentului de gardă ce însoțea atacul, bolșevicii cedează Cojarlâcul cu pierderi însemnate.

Sublocotenentul Finichi însă nu mai era acolo pentru a se bucura de această izbândă.

Un glonte vrăjmaș îl rănise tocmai în momentul când proiectilele noastre distrugeau ultimul val sovietic.

Fapta lui eroică însă a găsit răsplata recunoștinței. Bravul ofițer a fost citat prin ordin de zi și propus pentru decorarea cu ordinul „Mihai Viteazul''.

RĂVAȘ BASARABEAN

Vă scriu eu, Andrei Chiroșcă, moldovan
Tocmai di la Nestru, buclucașu;
Mă iartați că scriu cu carandașu:
Condeiu 'n viața me o fost dușman...

La sfat cu dumeavoastră am ahotă
Să șăd, cum șăd la un stacan di gin.
La tăți cu plecăciune mă închin
Șă 'ngenunchez ciubotă cu ciubotă.

Amu când s'o întorlocat tăt neamu
Și flagu nostru strălucește 'n vânt,
Când azi sântem o apă ș'un pământ,
Eu înțăleg cum vini țării hramu...

Amu să chiamă că sântem de-osabă,
Că neamu nostru 'ntre hotare-i ciotcă.
Așa cum stă pi masă o siliotcă
Intre colaci frumoși, făcuți di babă.

Da nu știu cum, zău, Doamne, de-am [aflat
Că mai avem încotrova o bubă...
Căruții noastre i-ar lipsi o hlubă,
Să cie vrednică di înhămat...

Apui, i bogo, frațălor, chitesc
Că hotărîrea voastră îi luată...
Amu avem prilej, ca niciodată,
Să adunăm tăt neamu rominesc...

Așa cum Nestru nu mai e hotar,
Să nu mai fie nici aceal ci este,
Să nu mai fac pacat vorbe de-aceste,
Ce li trimit amu, ca pi-un habar.

Ş'oi scoate-atunci din chivniță, beșică
Cu tămâios șă'n sănătatea lui
Mihai a nostru scump, cum altu nu-i
Voi închina ulcică cu ulcică...

Cpt. rez. D. IOV

8 Noemvrie 1941.

Inaintarea trupelor germane pe frontul de răsărit

Fapte de arme

Camaraderia româno-germană

La izbucnirea războiului împotriva Rusiei bolșevice, s'au înrolat ca voluntari un grup de 20 ziariști, fotografi și cinematografiști din grupul etnic german din România. Impreună cu colegii lor români, înfrățiți în aceeași credință și animați de același spirit de jertfă, au plecat la unitățile la care au fost dați.

Directorul unei mari reviste muncitorești germane din Brașov, deși invalid din războiul trecut, a ținut să ia parte la lupta împotriva bolșevicilor.

In luptele din jurul Hotinului, camaradul nostru se afla împreună cu alți camarazi în primele rânduri. Sufletul vechiului soldat s'a redeșteptat la auzul muzicii bubuiturilor de granate și șueratul gloanțelor. A pornit năvalnic înainte, deși n'avea misiunea să lupte, înfrățit de același elan cu soldații români. Un glonț îl lovește în brațul stâng. Un camarad își sfâșie cămașa, îi face un pansament provizoriu și voluntarul german merge înainte, pildă de curaj și eroică însuflețire.

Atacul s'a sfârșit cu victoria noastră și împreună cu ceilalți răniți, camaradul Rudolf Ferch este evacuat.

Privirile înduioșate ale soldaților români urmăreau pe camaradul care făurise încă o verigă în lanțul unei prietenii, ce de secole leagă poporul român și poporul german din Ardeal.

Un act de credință

Un Regiment de Grăniceri se pregătește pentru acțiunea dela Caracui. Noaptea, locotenentul activ Gelil Habib, de origine tătar din Constanța, este însărcinat cu misiunea de a recunoaște poziția inamică. Locotenentul se strecoară printre șirurile de floarea soarelui dirijând prin semnale convenționale Regimentul intr'acolo. Apoi, întorcându-se raportează situația. Nu trece mult și compania se angajează în luptă. De rândul acesta locotenentul Gelil Habib e trimis la comandantul companiei de cercetași. Curagiosul ofițer trece prin focul artileriei dușmane, intrând în sat unde îmbracă hainele civile ale sergentului sanitar Popa și întârzie câtva timp ca să afle poziția inamică. In drum spre unitate dă peste trei răniți români, printre care un caporal foarte grav. Il ia pe umeri, după ce mai întâi își rupsese propria-i cămașe pentru a-i lega rănile. In cele din urmă intră într'o curte, găsește o căruță cu un cal și în modul acesta evacuiază rănitii spre primul post de ajutor medical. Ajuns cu bine la unitatea sa raportează simplu cele întâmplate.

Tankul fruntașului Sandu Petre

In Ucraina, pe creasta unui deal, la postul de observație, colonelul Chiriță, comandantul unui Regiment de Dorobanți, zărise departe tare mișcându-se ceva, dar nu putea preciza ce anume. Se oferi însă numai decât fruntașul Sandu Petre, ordonanța sa, care era alături, să se ducă și să vadă la fața locului. Plecă însoțit de fruntașul Androne Petre și de soldatul Kiș Ferdinand. Strecurându-se neobservați prin porumbiște au ajuns la câțiva pași de un tank rusesc lângă care erau doi soldați și un ofițer. Hotărîrea fu luată numai decât. Fiecare se îndepărtă în lături, dând impresia că se trage din mai multe părți. Speriați și luați pe neașteptate bolșevicii se predă. Și, radioși, bravii noștri trei ostași îi aduseră plocon d-lui colonel Chiriță.

Doi subofițeri viteji

Comandantul plutonului căzuse în luptă. A luat atunci comanda plutonierul Lungu Dumitru. Așa s'a făcut că plutonierul se afla în fruntea unei unități de vânători.

In această bătălie, compania sa a fost puternic contra-atacată de dușmani. Plutonierul stă în mijlocul oamenilor săi și-i îndeamnă să nu dea un pas înapoi. Au rămas pe același loc pe care-i găsise năvala bolșevicilor, dar unii au căzut, acolo, cu picioarele înfipte în pământul pe care-l cuceriseră cu atâtea greutăți.

La o vreme, plut. Lungu s'a trezit singur în fața bolșevicilor care ajunseseră până lângă el. S'a repezit la mitralieră și a tras până i-a terminat gloanțele, a luat apoi o pușcă mitralieră de alături și a secat-o și pe aceasta. Atunci 5—6 dușmani l-au înconjurat și l-au prins.

Lungu nu s'a lăsat. Cât l'au ajutat puterile, căci era unul împotriva a șase, s'a sbătut. Dumnezeu, văzând nemernicia ce i se face, i-a întins o mână de ajutor, o mână care a asvârlit pe câmp, în apropierea lui, câteva grenade. Le-a aruncat în bolșevici și i-a pus pe fugă. Cu o mână atârnându-i, frântă din umăr, plutonierul Lungu s'a înapoiat la ai noștri. Cealaltă mână avea pumnul încleștat.

Sergentul Țurea

Intr'un atac a căzut rănit căpitanul Const. Vasilescu, comandantul unei companii dintr'un regiment de vânători. Au căzut apoi răniți sublt. Drăghici Gheorghe și plut. T. R. Ionescu Paul, subalternii companiei, astfel că unitatea s'a găsit în mijlocul atacului fără niciun ofițer sau subofițer. Dușmanul deschisese un foc ucigător de mitraliere și branduri.

A răsărit atunci, ca din pământ, sergentul Țurea Marin, care a luat comanda, strigând cât îl ținea pieptul, într'una, ca toată lumea să rămână pe poziție și să nu dea înapoi un pas. Soldații se îmbărbătează. Trec la atac. Sergentul Țurea, în fruntea lor, în picioare, prin roiul de gloanțe dușmane, mânuește pușca mitralieră cu care seceră în dreapta și în stânga. Se avântă apoi singur împotriva unei rezistențe inamice care ne pricinuise multe pierderi și o cucerește, nimicind parte din dușmani.

Bătălia s'a sfârșit curând. Sergentul Țurea Marin se întoarce spre comandantul batalionului, mânând dela spate, cu pușca mitralieră ținută de țeavă, ca un par, opt prizonieri scoși din cazemată.

Pentru acestea, drept pildă, sergentul Țurea a fost decorat cu „Virtutea Militară", a fost înălțat plutonier și a fost citat pe Ordin de zi, pe Armată.

Ofițeri și ostași citați prin ordin de zi

D-l general de divizie Gh. Avramescu, comandantul Corpului de Munte, a citat prin ordin de zi, un mare număr de ofițeri și grade inferioare, pentru fapte care sunt arătate în dreptul fiecăruia.

Continuăm cu publicarea numelor vitejilor care au binemeritat cinstirea ce li s'a adus:

Sergent Constantin Dumitru, ctg. 1935, din Batalionul 24 Vânători Munte, Compania Cercetare, pentru curajul și spiritul de jertfă dovedit în luptele dela Tomnatic, deși rănit grav la picior, continuă să conducă grupa sa până la cucerirea cotei 1.107.

Soldatul Grozavu Gheorghe, ctg. 1933, Compania Cercetare din Batalionul 24 Vânători Munte, pentru curajul și spiritul de jertfă, dovedite în luptele dela Tomnatic și Poznanca, infiltrându-se cu pușca mitralieră deschide foc în flancul inamic, silindu-l astfel să se retragă, iar parte din ei să se predea.

Sergent Matei Stan, ctg. 1934, *sergent Păun C. Marin*, ctg. 1928, *sergent Negoriu Ioan*, ctg. 1931, *sergent Anghel Nicolae*, ctg. 1926, *sergent T. R. Popa Ștefan*, ctg. 1926, din Compania I-a a Batalionului 24 Vânători Munte, pentru curajul dovedit în atacul dela Cozlow și Honikowți, unde inamicul atacă cu care de luptă; acești bravi sergenți rămân la datorie, continuând să tragă în valurile de asalt ale inamicului, chiar după ce carele de asalt îi depășesc.

Soldat Curcă Nicolae, ctg. 1929, din Batalionul 24 Vânători Munte, pentru curajul și spiritul de jertfă dovedit în luptele dela Honikowți, deși rănit, continuă să tragă asupra inamicului.

Caporal Secară Petre, ctg. 1937, din Batalionul 24 Vânători Munte, pentru curajul dovedit în luptele dela Cozlow și Honicowți.

Fruntașul Cristea D. Ioan, ctg. 1931, *soldatul Ilie D. Alexandru*, ctg. 1936, *soldatul Cioată Arghir*, ctg. 1927, *soldatul Alisandrică Anghel*, ctg. 1929, *soldatul Diaconu Vasile*, ctg. 1933, *soldatul Ioan Aurel*, ctg. 1931, *soldatul Savu Mareș*, ctg. 1941, toți din Batalionul 24 Vânători Munte, pentru curajul dovedit în atacul dela Cozlow și Honicowți, unde, atacați de care de luptă, rămân bravi la datorie, chiar după depășirea carelor de luptă și trag asupra inamicului.

Sergent Lefter Constantin, ctg. 1937, *sergent Lupu Vasile*, ctg. 1937, *caporal Staicu Alexandru*, ctg. 1935, toți din Batalionul 24 Vânători Munte, pentru curajul și actele lor de bravură, dovedite în atacul dela Honicowți, unde au stat la datorie până când carele de luptă le-au strivit mitralierele.

Caporal Baicu Aurelian, ctg. 1934; caporalul Crețu Gheorghe, ctg. 1935; fruntaș Badila Aurel, ctg. 1937; fruntaș Ariciu Ștefan, ctg. 1939; fruntaș Isdrăilă Ioan, ctg. 1940, toți din Compania Armament al Batalionului 24 Vânători de Munte, pentru curajul și spiritul de sacrificiu arătat în luptele dela Cozlow unde, sub ploaia de gloanțe și proiectile inamice și deși camarazii lor servanți muriseră, totuși au continuat să tragă cu mitraliera rămânând neînfricați la datorie.

Sublocotenent Arnăutu Tănase din Divizionul 1 Obuziere de Munte, pentru că fiind întrebuințat în permanență în funcția de ofițer observator înaintat al bateriei sale și de legătură cu infanteria pe care o sprijinea bateria sa, s'a distins în mod excepțional.

1. In ziua de 2 Iulie 1941, la Crasna Putnei fiind trimis să facă legătura cu Batalionul 1 Vânători Munte, depășește batalionul care înainta cu oarecare precauție, intră în satul Ciudei și Budineț, unde ca prim sol al armatei române i se face primire călduroasă cu slujbă la biserica din Budineț.

Cu această ocaziune culege informații de preț pe care, transmițându-le Batalionului de Vânători și bateriei sale, dă posibilitate accelerării urmăririi, care prinde din nou pe inamic pe Siret la Storojineț.

2. In ziua de 4 Iulie a. c., la Nord de Storojineț, fiind trimis să recunoască un itinerariu accesibil al artileriei, depășește din nou elementele înaintate ale Batalionului 1 Vânători Munte și în linia 1-a la liziera de Nord a Storojinețului, este prins de o ploaie de gloanțe trase de un cuib de mitralieră inamic. Cu o pușcă mitralieră ce i se pune la dispoziție de către d-l colonel Mociuschi, comandantul secund al brigăzii ce tocmai sosise spre a constata la fața locului situația trupelor, deschide foc asupra cuibului de mitralieră inamic, apoi prin foc de grenadă, lichidează această rezistență, fiind ajutat de sergentul Manea Gheorghe din bateria sa.

Deschide drum vânătorilor și se întoarce la bateria sa pe care o conduce pe itinerariul recunoscut.

3. In ziua de 25 Iulie, la Chitai Georg, fiind trimis să facă legătura cu Batalionul 4 Vânători Munte din avangardă, care fiind oprit de un puternic foc de artilerie, se strecoară și în cel mai scurt timp ajunge la primele elemente dela avangardă, recunoaște un observator, întinde firul telefonic și face totul ca bateria sa să intre în cel mai scurt timp în acțiune.

Afară de aceasta, oridecâteori a fost întrebuințat în funcția de observator înaintat și legătură cu infanteria, la Levcov, Poznanca etc., depășește în mod sistematic cu un curaj și sânge rece de neîntâlnit, elementele înaintate de contact ale infanteriei, dând atât bateriei sale, cât și infanteriei cele mai precise date asupra obiectivelor dela inamic și situația lui. Având în vedere curajul său și sângele rece isvorât din sentimentele sale de înalt patriotism. Se citează prin ordin de zi pe Corpul de Munte ca exemplu de curaj în îndeplinirea datoriei pe front.

Sergentul Manea Gheorghe, ctg. 1938, din Bateria I a Divizionului 1 Obuziere Munte, pentrucă în ziua de 4 Iulie, la Storojineț, acest sergent este trimis ca cercetaș prin Storojineț pentru a cerceta trecerea peste Siret și pentru a descoperi câmpurile de mine, eventuale. Pe liziera de Nord a Storojinețului este întâmpinat, împreună fiind cu sublocotenentul Arnăut Tănase, de focuri de armă automată, trase dela o distanță de 50 metri. Inarmat cu o pușcă mitralieră pe care acest sergent, în timp ce sublocotenentul trăgea cu grenade, o întrebuința admirabil contra cuibului de rezistență bolșevic, sergentul împreună cu sublocotenentul reduc la tăcere cuibul de mitralieră inamic. Sergentul a dat dovadă cu această ocazie, că în timpul executării unei misiuni, nu există vreo piedică în calea cercetașului. Apoi intră în tranșeea inamică și capturează prima mitralieră dușmană unde găsește 2 morți și un rănit, servanții mitralierei capturate. Apoi se întoarce și raportează că drumul este liber pentru baterie. In ziua de 18 Iulie a. c. după ce bateria sa a trecut Nistrul, se găsește în situația că nu îi merge transmisiunile. Sergentul Manea face oficiul de transmițător între observator și bateria de tragere „la marș, marș", la un moment dat cade cu calul în mod groaznic leșinând. Sublocotenentul său nu-i dă răgaz să zacă în leșin. Se trezește și, cu toate că calul îl apasă cu toată greutatea sa, strigă din toate puterile: „dreapta 300 m lungă", după aceasta, copleșit de durere leșină iarăși. Sergentul Manea este un exemplu de curaj pentru toți ostașii, neexistând vreo piedică în calea sa când este vorba de îndeplinit misiunea.

S.

Rămășag

La popotă, alaltăseară, s'a pus rămășag
pe-o soldă,
că Stavrache, vistavoiul lu' don colonel
Ghe. Holdă,
va mânca fără repaus un vițel întreg...
— Da, uuu!
— Asta să i-o spui lu' mutu'
sau bobocilor pașunu...
— Nu crezi? Bine!... Vino mâine și-ai să vezi
un fenomen
cum n'ai mai văzut:
o vită într'un singur abdomen...

Iată-i laolaltă 'n jurul unei mese c'un tacâm.
— De mă faci de râs Stavrache, fără milă
te sfărâm...
— Să trăiți, lăsați pe mine... nu vă fac de râs
— ce-s prost!
De azi dimineață 'ncoace, numai eu știu
cum țin post...
— Mă Stavrache, bag' de seamă, ai a face
c'un vițel!...
— Nu mi-e frică nici de-o vacă,
să trăiți don Colonel...

Vine-o tavă încărcată. — Mă Stavrache,
bea o țuică.
Tava asta socotește-o un copan, un piept
de puică,
un aperitiv acolo... Și Stavrache, ca un lup,
se repede-asupra tăvii. Ofițerii stau toți grup
și privesc cu îndoială: — La a doua cred
că-i gata...
— Inc'o țuică, mă Stavrache, una doar,
mânca-te-ar tata,
uite vine aperitivul...
Și s'afundă inc'o tavă
pe gâtlejul lui Stavrache, crater care...
absoarbe lavă.
Și mereu cu-aperitivul, cum tot spune Colonelul,
din vreo zece tăvi din câte-a fost gătit
întreg vițelul,
a 'nghițit Stavrache-al nostru opt (și țuică
trei ocale).
Jubilează Colonelul. Ceilalți:
— Bre, Sardanapal e!...

La a noua tavă însă, Colonelul se încruntă:
— Mă Stavrache, tu ești mire, sau ești invitat
la nuntă?
Ce e mutra asta?... poate ți s'a aplecat cumva...
Nu?... atunci dăi înainte și mai ia de ici și bea...

— Să vedeți... nu-i asta pricea...
— Atunci spune ce motiv e...
— Păi... de-o oră 'mi dați într'una țuică
și aperitive, —
nu mai pot!... (Râd ofițerii, face fețe Colonelul)
— Vreau să-mi spuneți mai degrabă,
când aduceți și vițelul?...

CONST. RUSO

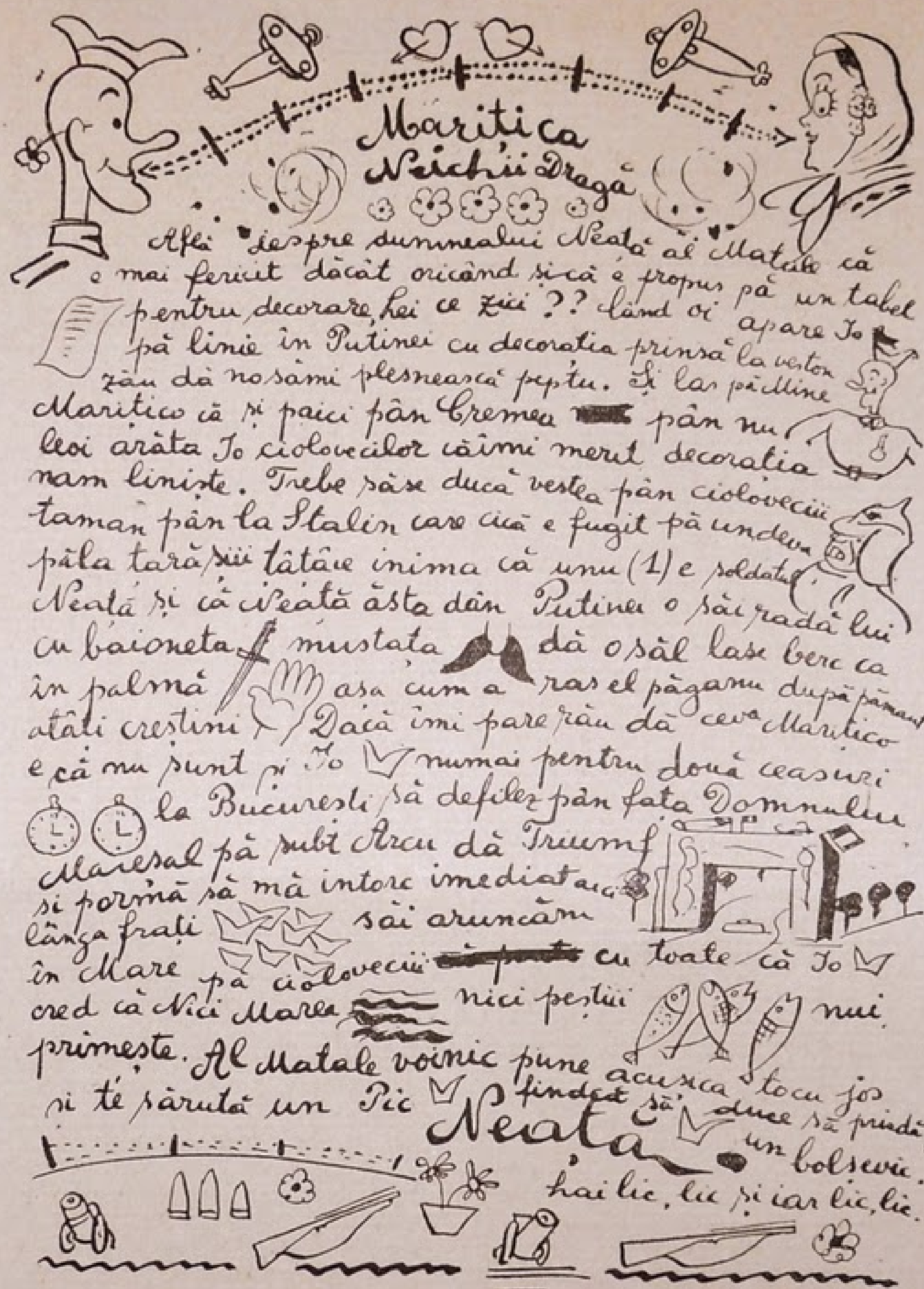
Glumă

Vântul

— Ce este vântul, leat?

— Aer care se grăbește, don' sergent.

Epistoliile soldatului Neață

Marițica Neichii Dragă

Află despre dumnealui Neață al Matale că e mai fericit dăcât oricând și că e propus pă un tabel pentru decorare, hei ce zici?? Când oi apare Io pă linie în Putinei cu decorația prinsă la veston zău dă no sămi plesnească peptu. Și las pă mâine Marițico că și paici pân Cremea pân nu leoi arăta Io ciolovecilor căimi merit decorația nam liniște. Trebe săse ducă vestea pân ciolovecii taman pân la Stalin care cică e fugit pă undeva pă la tară și tâtâie inima că unu (1) e soldatu Neață și că Neață ăsta dân Putinei o săi radă lui cu baioneta mustața dă o săl lase berc ca în palmă așa cum a ras el păganu după pământ atâți creștini. Dacă îmi pare rău dă ceva Marițico e că nu sunt și Io numai pentru două ceasuri la București să defilez pân fața Domnului Mareșal pă subt Arcu dă Triumf și pormă să mă întorc imediat aici lângă frați săi aruncăm în Mare pă ciolovecii cu toate că Io cred că nici Marea nici peștii nui primește. Al Matale voinic pune acușica tocu jos și te sărută un pic findcă să duce să prindă un bolșevic.

Neață

hai lic, lic și iar lic, lic.

Glume

Pagubă

— Vezi pe domnul care trece acum?
M'a păgubit cu o sută de mii lei!

— Adevărat?

— Da. N'a vrut să-mi dea pe fiică-sa de nevastă!

Fără somn

Ordonanța: Azi noapte a fost o furtună grozavă, d-le locotinent.

Ofițerul: De ce nu m'ai sculat? Doară știi că pe furtună eu nu pot să dorm?

Raport...

Stalin: Ei cum merg înaintările Mareșale?

Mareșalul Voroșilov: Cu 60 km pe oră spre Siberia, Tătucule!

Neață camuflat

Unde a dispărut iar Neață? Căutați-l camarazi!

Pățaniile soldatului Neață

de Neagu Rădulescu

Neață: Na mănâncă mă ciolovecule, și să-ți fac rost și de-o manta, că așa ne purtăm noi cu prizonierii...

Ciolovecul: Hmm! Că frumos miroase ciorba voastră gospodin Neață și oameni buni sunteți voi rumansky...

Ciolovecul: Io te-aș ruga ceva gospodin Neață.

Neață: Ce mă ciolovecule?

Ciolovecul: Dă-mi mie drumu gospodin Neață, că ori cu mine ori fără mine tot aia e, da io când le-oi spune la ai noștri ce frumos vă purtați cu prizonierii, mai aduc fo cinzeci.

Neață: I-am dat drumu ciolovecului! Ce e de făcut? S'a înoptat și nu văd picior de ciolovec! Oare, să-mi fi tras chiulul mie Neață, un bolșevic?

Ciolovecii: Uraaa! Rumansky! Uraaa gospodin Neață!

Neață: Ai văzut? Bună-i vere pita și ciorba românească, știam eu că o să se'ntoarcă la tetea!

Faptele săptămânii

DIN ȚARĂ

MAIESTATEA SA Regele Mihai a luat parte, Luni, 4 Noemvrie a. c., la ședința de sărbătorire a 60 de ani de când a fost construită prima linie de cale ferată de către inginerii români și 60 ani dela înființarea Societății de ingineri „Politehnica".

D-L MAREȘAL ANTONESCU a primit din partea Ducelui următoarea telegramă, ca răspuns la urările făcute cu ocazia aniversării marșului asupra Romei:

Excelenței Sale
Mareșalului Ion Antonescu,
Conducătorul Statului Român,
București

Vă mulțumesc ilustre Domnule Mareșal pentru urarea pe care mi-ați adresat-o cu prilejul aniversării Marșului asupra Romei.

Este o ocazie de profundă bucurie pentru poporul italian și pentru mine de a da suprema bătălie împotriva bolșevismului împreună cu valoroasa și glorioasa armată admirabil condusă de D-voastră.

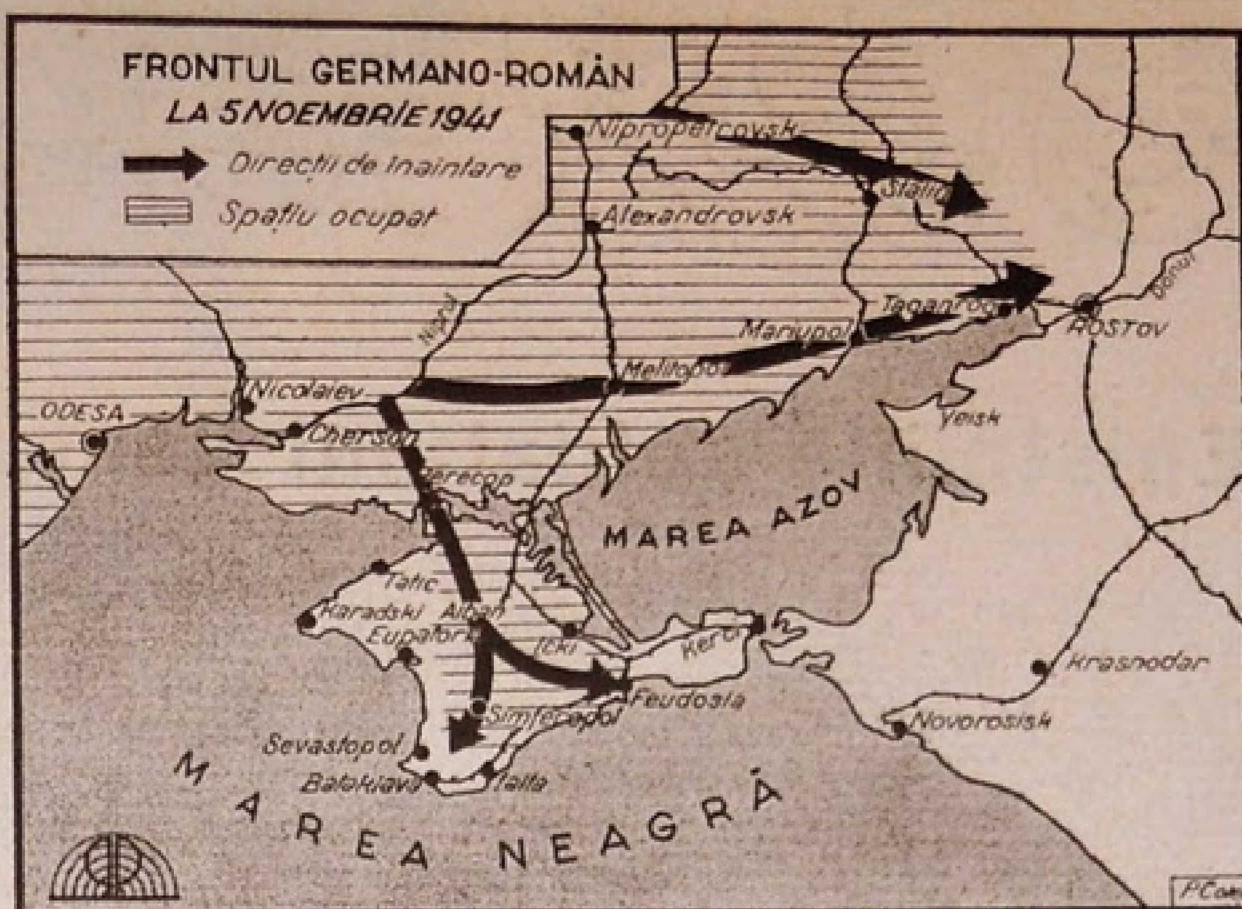
Primiți salutările mele cele mai cordiale.

Mussolini

SĂPTĂMÂNA trecută s'a ținut un consiliu de miniștri sub președinția d-lui Mareșal Ion Antonescu.

D-sa a dat dispoziții și a arătat cum să se facă lucrările pentru românizarea vieții în Basarabia și Bucovina, precum și transportarea combustibilului și materiei prime pentru ca fabricile din cele două provincii realipite să fie puse în funcțiune.

SĂPTĂMÂNA trecută s'a făcut la Spitalul Sfântul Pantelimon din Capitală cununia religioasă a unui ostaș rănit pe frontul dela Odessa.

Este al cincilea rănit din acest spital care s'a însurat.

LA PREȘEDINȚIA Consiliului de Miniștri s'au strâns pentru armată, din donațiile trimise de binefăcători, suma de aproape 69 milioane de lei, iar la Ministerul Apărării Naționale s'au primit aproape 64 milioane de lei.

MINISTERUL de Finanțe face cunoscut că monedele de 250 lei, de argint, mai sunt bune numai până la 31 Decemvrie 1941. După această dată, monedele nu vor mai avea valoare.

ÎN ZIUA de 8 Noemvrie — Sfânul Mihail și Gavril — a avut loc la Palatul Regal tradiționala masă camaraderească a Cavalerilor Ordinului Mihai Viteazul.

LA SPITALUL de răniți Z. I. 345 din Capitală, Echipa de propagandă a Marelui Stat-Major a ținut săptămâna trecută o șezătoare artistică pentru a mai mângâia durerile răniților.

DE PESTE HOTARE

CU OCAZIA împlinirii a 20 de ani dela luarea conducerii Statului Italian de către Ducele Mussolini, prin marșul asupra Romei, s'au făcut mari manifestații în toate orașele din Italia.

LA MOSCOVA, populația civilă trăește sub mare groază, deoarece au fost uciși fără judecată toți aceia care erau bănuiți de anticomunism. De asemenea au fost manifestații populare, cerând încetarea războiului.

N AMERICA s'au pus la cale mari manifestații împotriva intrării americanilor în războiu. De asemenea la New-York s'a manifestat împotriva Angliei.

LA 15 IANUARIE 1942 vor fi judecați de Tribunalul suprem din Riom (Franța), toți acei răspunzători de înfrângerea Franței, și care se găsesc închiși acum într'o fortăreață.

Chemarea Mareșalului

După un an și câteva luni de guvernare, în care timp Țara a trecut dela clipele întunecate ale încălcării hotarelor, la zilele luminoase ale desrobirii fraților basarabeni și bucovineni, Domnul Mareșal Ion Antonescu se adresează din nou Țării.

In ziua de Duminecă 9 Noemvrie poporul va glăsui ca un singur om că stă în jurul Regelui și Mareșalului...

Datorită unei conduceri chibzuite, Patria s'a refăcut repede, iar jertfa fiilor ei a înălțat-o în ochii lumii.

Azi steagurile românești fâlfâie biruitoare până dincolo de Crimeea.

Totuși vremea odihnei n'a venit. Mareșalul ne spune că dorește să desăvârșească cele începute, că vrea să așeze Țara pe temelii solide, astfel că nicio clintire să nu mai fie cu putință în viitor.

Gândul Conducătorului se îndreaptă dela început către Armată, căci ea a dat Țării, liniștea, ordinea și onoarea.

De asemenea țărănimea „talpa țării" trebue să fie în grija întocmirii de mâine. Împroprietărirea țăranilor, înființarea obștiilor sătești, organizarea gospodăriilor comunale, întemeierea industriilor agricole, sunt măsuri ce vor îmbunătăți vieața țăranilor români.

Desvăluind planul de viitor în fața Țării, Domnul Mareșal Antonescu cere încrederea poporului și pretinde ca fiecare cetățean să-și facă datoria în conștiință, pentru refacerea Țării.

„Eu n'am nevoie de discursuri, de aplause și de parade, ci de zidirea Neamului, ca să poată înfrunta toate primejdiile și să se poată pregăti pentru toate luptele ce vor să vină", zice Domnul Mareșal Ion Antonescu.

Și într'adevăr, a trecut vremea vorbelor goale. Trebue să arătăm lumii că suntem un popor de ordine și muncă, că suntem uniți și hotărîți să reintrăm în drepturile noastre sfinte.

De aceea, votul poporului de Duminecă 9 Noemvrie va înscrie o pagină luminoasă în istoria Neamului Românesc.

I. V.

Ascultați în fiecare zi dela 12,50—13,50 „Ora ostașilor la Radio"

Evenimente din războiu

Frontul antibolșevic din răsărit. In ciuda vremii rele, care se credea că va mai domoli războiul, situația Sovietelor se înrăutățește din ce în ce.

Lupte mari se dau în acest moment în sectorul Moscovei.

Cercurile britanice și sovietice nădăjduesc că vremea rea ar produce mult așteptata oprire a acțiunilor de pe frontul oriental. Față de acest punct de vedere, declarăm că este cu totul posibil ca operațiunile să fie continuate cu succes și în timpul iernei. Acest lucru s'a întâmplat și în cursul războiului trecut, iar actualmente trupele germane dispun de tot echipamentul necesar pentru o campanie de iarnă.

In partea de Sud a Crimeei, trupele germano-române au atins coasta Mării Negre. Astfel trupele sovietice din Crimeea sunt izolate complet.

Inamicul este urmărit cu îndârjire către Sud.

Aviația germano-română a bombardat porturile Sevastopol și Kerci, scufundând mai multe vapoare de comerț, precum și un crucișător sovietic.

Ocuparea Crimeei pune în primul plan problema Caucazului. Crimeea se învecinește, prin strâmtoarea Kerci, cu teritoriul caucazian, acesta prelungindu-se spre Kerci prin peninsula Taman, unde se află vărsarea râului caucazian Kuban. O pătrundere pe aci, pe valea lui Kuban, spre Krasnodar, ar duce foarte ușor forțele germane în inima Caucazului.

Caucazul înseamnă pentru Uniunea Sovietică petrolul, atât de necesar oricărei acțiuni militare și oricărei industrii. Lipsită de petrol, Rusia se va nărui în câteva zile.

Lovitura asupra Caucazului este deci mai teribilă, pentru Soviete, decât pierderea oricărei cantități de armament și de oameni. Odată căzut Baku sau chiar incendiat, mașina de războiu sovietică cade definitiv.

Sevastopolul este, firește, o fortăreață bine întărită, dar în situația actuală, el nu poate repeta rezistența Odesei. Dacă Odesa era susținută puternic din Crimeea și dela Sevastopol, în schimb Sevastopolul nu mai are de cine fi susținut. Acțiunea aviației germane împiedică ajutorul pe care flota de războiu sovietică ar putea să-l aducă la apărarea orașului.

Prin urmare, rezistența Sevastopolului nu poate fi de lungă durată. La Kerci, în partea cealaltă a Crimeei, unde există de asemenea o fortăreață puternică și unde strâmtoarea cu același nume oferă o bună cale de pătrundere spre Caucaz, este de presupus însă că Rușii vor massa forțe importante pentru a încerca să stăvilească o pătrundere spre Krasnodar și Novorosisk.

In orice caz, situația Caucazului se clatină rău și Sovieticii văd acum îndreptându-se spre inima lor o lovitură mai decisivă decât toate cele de până acum.

In fața Leningradului, o nouă încercare a inamicului de a trece Neva, după o lungă pregătire de artilerie, a fost din nou respinsă de apărarea germană, care a provocat inamicului pierderi grele și sângeroase.

Dintre cele 100 de bărci sovietice care au întreprins atacul, mai mult de jumătate au fost scufundate, iar restul au fost obligate să se înapoieze din drum.

Repetatele încercări ale inamicului de a străpunge cu care de asalt încercuirea germană, au fost zădărnicite chiar în cursul operațiunilor de pregătirea atacurilor.

Puternice formațiuni de avioane de luptă germane au bombardat în timpul zilei orașul Kerci, important centru al industriei automobile și aeronautice.

Pe celelalte fronturi.

In Africa de Nord, în cursul unei incursiuni aeriene asupra zonei Benghazi, unul din avioanele italiene de vânătoare a atins două avioane de bombardament inamice care au căzut în flăcări.

Artileria și avioanele „Stuka" germane au bombardat amenajamentele defensive dela Tobruk.

In Africa orientală, în fața liniilor pozițiilor fortificate dela Culquabert, bateriile italiene au atins câteva camioane inamice încărcate cu trupe inamice, făcându-le nefolositoare, iar trupele din ele suferind pierderi.

Pe celelalte sectoare ale acestui front, elemente inamice făcând față detașamentelor noastre, au fost atacate și risipite.

C. 43.546. — M. O., IMPRIMERIA CENTRALĂ, BUCUREȘTI